

ONTWERPBESLUIT VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-HOLLAND

Betreft : WnbG ontwerpbesluit
Zaaknummer : OD.341674
Vergunninghouder : CTVrede B.V.
Locatie : Achterspring 1, Hoogtij, Westzaan

VERZONDEN 29 NOV. 2021

A. Besluit

1. Onderwerp aanvraag
2. Besluit
3. Procedure
4. Zienswijze
5. Behandeling zienswijze
6. Wijzigingen ten opzichte van het ontwerpbesluit

B. Voorschriften**C. Overwegingen en toetsingen**

1. Wet natuurbescherming
2. Conclusie

A. BESLUIT WET NATUURBESCHERMING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-HOLLAND**1. Onderwerp aanvraag**

De CTVrede B.V. (hierna: CTVrede) heeft op 19 april 2021 een vergunning conform artikel 2.7, tweede lid van de Wet Natuurbescherming (hierna Wnb) aangevraagd voor de exploitatie van een containerterminal aan de Achterspring 1 te Westzaan.

Logistiek bedrijf CTVrede heeft in 2020 een containerterminal op het industrieterrein Hoogtij te Westzaan gerealiseerd. Op de inrichting vindt op- en overslag van containers plaats, die grotendeels worden aangevoerd door zeeschepen en worden afgevoerd per vrachtwagen. Op jaarbasis zullen maximaal 40.000 containers worden verwerkt in volcontinu dienst. Een deel van de containers die wordt overgeslagen is bestemd voor, of afkomstig van, de naast gelegen bedrijven Vollers cacao en GAM Bakker. Transport van en naar de kade vindt plaats met twee terminaltrekkers. Er rijden gemiddeld 4 terminaltrekkers per uur van en naar de kade gedurende 7 uur per dag en vijf dagen per week. De containers worden overgeslagen door een elektrisch aangedreven portaalkraan van en naar schepen en door twee verreikers van en naar de vrachtwagens. Voor ondersteunende werkzaamheden zijn twee elektrische heftrucks op het terrein aanwezig. Gemiddeld rijden er 2.080 personenwagens of bestelbusjes per dag van en naar de inrichting.

In de omgeving van de inrichting van CTVrede liggen enkele Natura 2000-gebieden. De meest nabijgelegen is het Natura 2000-gebied 'Polder Westzaan', dat ligt op circa 750 meter afstand. Op wat grotere afstand van het projectgebied liggen verder nog de Natura 2000-gebieden 'Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder' en 'Ijperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske'.

2. Besluit

Wij zijn voornemens CTVrede een vergunning conform artikel 2.7, tweede lid Wnb voor de exploitatie van een containerterminal aan de Achterspring 1 te Westzaan te verlenen. De beschrijving van het project in de aanvraag en de bij de vergunningaanvraag ingediende gegevens, waaronder de AERIUS-berekeningen¹ van de gebruiksfase, (zie bijlage bij dit besluit) maakt onderdeel uit van deze vergunning.

¹ AERIUS-berekening gebruiksfase 2022 met kenmerk RTRg3TUjaobA, 19 oktober 2021 en AERIUS-berekening gebruiksfase 2023 met kenmerk S5Ebm152nzSp, 4 oktober 2021

3. Procedure

Uniforme openbare voorbereidingsprocedure

Uw aanvraag wordt behandeld met toepassing van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Deze aanvraag is door ons ontvangen op 19 april 2021 en geregistreerd onder zaaknummer OD. 341674. De ontvangst van deze aanvraag is door ons bevestigd per e-mail van 7 mei 2021. Op 7 mei 2021 en 1 juni 2021 hebben wij verzocht om aanvulling van de aanvraag. Op 14 september 2021 en op 25 oktober 2021 hebben we een geactualiseerde passende beoordeling ontvangen.

4. Zienswijze

Gedurende de periode van terinzagelegging kunnen belanghebbenden schriftelijk of mondeling zienswijzen over het ontwerpbesluit naar voren brengen. Ingediende zienswijzen worden met het uiteindelijke besluit en de bijbehorende stukken ter inzage gelegd.

Schriftelijke zienswijzen kunnen worden gericht aan Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, Omgevingsdienst Noord-Holland Noord, Postbus 2095, 1620 EB Hoorn onder vermelding van het zaaknummer dat op het ontwerpbesluit staat vermeld.

5. Behandeling zienswijze

P.M.

6. Wijzigingen ten opzichte van het ontwerpbesluit

P.M.

B. Voorschriften

Op grond van artikel 5.3 Wnb verbinden wij aan deze vergunning de volgende voorschriften en beperkingen.

Voorschriften

1. Conform stikstofberekeningen² is de maximale emissiejaarvracht in de gebruiksfase van de inrichting van CTVrede als gevolg van verkeersbewegingen en mobiele werktuigen in 2022 beperkt tot 1147,3 kg NO_x/jr en 5,7 kg NH₃/jr en vanaf 2023 beperkt tot 806,2 kg NO_x/jr en 5 kg NH₃/jr.
2. Er dient in de gebruiksfase een registratie bijgehouden te worden van de mobiele werktuigen binnen de inrichting van CTVrede en van het licht en zwaar verkeer van en naar de containerterminal. Deze registratie dient te allen tijde overlegd te kunnen worden aan de met het toezicht op de Wnb belaste toezichthouder.

Wij wijzen u erop dat als u niet werkt conform de vergunning of de aanvraag, u mogelijk in overtreding bent met de Wnb. Wij kunnen dan door middel van de oplegging van een last onder dwangsom dan wel door middel van bestuursdwang de met de wet strijdige situatie beëindigen. Dit kan in uw geval betekenen dat de werkzaamheden ten behoeve van bovengenoemd project geheel of gedeeltelijk worden stilgelegd totdat weer wordt voldaan aan het bij of krachtens de Wnb bepaalde (dit zijn de bestuursrechtelijke sancties). Ook kunnen strafrechtelijke sancties worden opgelegd.

C. OVERWEGINGEN EN TOETSINGEN

C1. Wet natuurbescherming

Grondslag vergunningplicht

Op grond van artikel 2.7, tweede lid Wnb is een vergunning vereist voor het uitvoeren van projecten die afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kunnen hebben voor een Natura 2000-gebied.

² AERIUS-berekening gebruiksfase 2022 met kenmerk RTrg3TUjaobA, 19 oktober 2021 en AERIUS-berekening gebruiksfase 2023 met kenmerk S5Ebm152nzSp, 4 oktober 2021

Bevoegdheid tot vergunningverlening

Op grond van artikel 1.3, eerste lid Wnb, in samenhang met artikel 2.7, tweede lid Wnb zijn Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland bevoegd voor het onderhavige project een vergunning te verlenen als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid Wnb.

Wet en Besluit Stikstofreductie en Natuurherstel

Op grond van artikel 2.9a van de Wnb worden de gevolgen van de stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden die wordt veroorzaakt door activiteiten van de bouwsector buiten beschouwing gelaten voor de toepassing van artikel 2.7, tweede lid Wnb. Op grond van artikel 2.5 van het Besluit natuurbescherming worden als activiteiten van de bouwsector als bedoeld in artikel 2.9a van de wet aangewezen: het verrichten van een bouwactiviteit of een sloopactiviteit die het feitelijk verrichten van bouw- of sloopwerkzaamheden aan een bouwwerk betreft, met inbegrip van de daarmee samenhangende vervoersbewegingen en het aanleggen, veranderen of verwijderen van een werk, met inbegrip van de daarmee samenhangende vervoersbewegingen.

Beoordeling aanvraag

Op grond van artikel 2.8, tweede lid Wnb verlenen gedeputeerde staten voor een dergelijk project uitsluitend een vergunning, indien uit de passende beoordeling de zekerheid is verkregen dat het project de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zal aantasten.

Inhoudelijke beoordeling aanvraag

De beoordeling van de aanvraag en de bijbehorende belangenafweging vindt plaats in de volgende stappen.

1. Identificeren van mogelijke effecten;
2. Toets aan de instandhoudingsdoelstellingen;
3. Bepalen van cumulatieve effecten vanwege uitvoering van andere activiteiten;
4. Beoordelen van de noodzaak tot het nemen van mitigerende maatregelen om eventuele negatieve effecten te beperken.

Voor de beoordeling van de aanvraag hebben wij gebruik gemaakt van de volgende bij de vergunningaanvraag ingediende gegevens:

1. Ingevuld aanvraagformulier vergunning Wnb ODNHN, Pieters Bouwkunde, 19 april 2021;
2. Handtekeningenformulier vergunningaanvraag Wnb ODNHN, Pieters Bouwkunde, 12 april 2021;
3. Machtigingsformulier Pieters Bouwkunde, CTVrede, 12 april 2021;
4. Overzichtstekening containerterminal, CTVrede, 19 april 2021;
5. Aerius berekening gebruiksfase 2021 met kenmerk S5EDupdXG61f, 25 januari 2021;
6. Aerius berekening gebruiksfase 2022 met kenmerk S48dmW7SwaG1, 25 januari 2021;
7. Aerius berekening gebruiksfase 2023 met kenmerk Rb8iVKwEAyUD, 25 januari 2021;
8. Notitie Uitgangspunten stikstofdepositieberekeningen, M+P, 29 januari 2021;
9. Passende beoordeling Wnb CTVrede, Arcadis, 1 november 2021.

Daarnaast hebben wij ook gebruik gemaakt van de volgende informatiebronnen:

- Controle ODNHN berekening AERIUS voor verkeerseffecten op <5 km met eigen rekenpunten, met kenmerk RzCJLtxTV3sV, 4 oktober 2021;
- Controle ODNHN berekening AERIUS gebruiksfase 2023 voor verkeerseffecten op >5 km met verkeer als sector 'anders', met kenmerk Rm7qH4FEo3V6, 4 oktober 2021;
- Controle ODNHN berekening AERIUS gebruiksfase 2021 met verkeer als sector 'anders', met kenmerk RR2p9g9zUfpv, 19 oktober 2021;
- Controle ODNHN berekening AERIUS gebruiksfase 2022 met verkeer als sector 'anders', met kenmerk RTrg3TUjaobA, 19 oktober 2021;
- Controle ODNHN berekening AERIUS gebruiksfase 2023 met verkeer als sector 'anders', met kenmerk S5Ebm152nzSp, 4 oktober 2021;
- Profielendocumenten (Min LNV, 2008);
- Definitieve aanwijzingsbesluit van de natuurgebieden (Min EL&I);
- Natura 2000 beheerplan Polder Westzaan.

1. Identificeren mogelijke negatieve effecten

Binnen de invloedssfeer van het project bevindt zich o.a. het Natura 2000-gebied 'Polder Westzaan'. Mogelijke negatieve effecten bestaan uit vermesting of verzuring van stikstofgevoelige habitattypen. Wegens de afstand van de planlocatie ten opzichte van het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied (750 m) en de ligging op een bedrijventerrein tussen tal van andere bedrijfsgebouwen

en wegen met veel uitstoot van licht en geluid, en de beperkte extra uitstoot van geluid en licht door CTVrede, worden negatieve effecten als gevolg van verstoring door licht en geluid uitgesloten.

2. Toets aan de instandhoudingsdoelstellingen

Natuurlijke kenmerken van de gebieden

Voor een omschrijving van de habitattypen en soorten waarvoor de betrokken Natura 2000-gebieden zijn aangewezen, de daarvoor vastgelegde instandhoudingsdoelstellingen en hun staat van instandhouding wordt verwezen naar de gebiedendatabase (www.natura2000.nl).

Beheerplan

Voor elk Natura 2000-gebied moet een beheerplan worden opgesteld. Het beheerplan bevat gedetailleerde informatie over de aanwezigheid van natuurwaarden, de realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen en de instandhoudingsmaatregelen die daartoe getroffen dienen te worden. Het beheerplan beschrijft daarnaast welke handelingen en ontwikkelingen het bereiken van de instandhoudingsdoelstellingen niet in gevaar brengen.

Voor het relevante Natura 2000-gebied is het beheerplan inmiddels vastgesteld. Wij hebben het beheerplan 'Polder Westzaan' bij deze aanvraag betrokken.

Stikstofdepositie

Scheepvaart

De aanvraag heeft o.a. betrekking op de depositie-effecten die worden veroorzaakt door de stikstofemissies als gevolg van scheepvaartbewegingen in het Noordzeekanaalgebied. Het betreft hier emissies van zeeschepen en binnenvaartschepen, die worden veroorzaakt door zowel het varen als het stilliggen aan de kade bij de inrichting.

Op 9 december 2015 heeft de minister van Economische zaken een vergunning in het kader van de Nbwet verleend voor de verbreding van de zeetoegang van IJmond. Onderdeel van deze vergunning was de groei in de zeescheepvaart en de binnenscheepvaart in het gehele Noordzeekanaalgebied vanaf de Noordzee tot aan het IJmeer als gevolg van de vergunde capaciteitsvergroting van de Zeetoegang IJmond. Daarin wordt rekening gehouden met een volledige benutting van de maximale sluiscapaciteit, en is vertaald naar zee- en binnenscheepvaart en het daaraan gerelateerde aanmeren, wegvaren en stilliggen van schepen in het gehele Noordzeekanaalgebied, inclusief Hoogtij, en de stikstofdepositie die daardoor veroorzaakt kan worden.

Deze scheepvaartgroei is niet alleen een direct gevolg van de vergrote capaciteit van de zeesluizen bij IJmuiden, maar ook van de ontwikkelingen in de havengebieden aan het Noordzeekanaal, waaronder het bedrijventerrein Hoogtij, waar de inrichting van CTVrede is gelegen.

In de praktijk betekent dit, dat er niet meer scheepvaartverkeer in het Noordzeekanaalgebied kan plaatsvinden, dan in de vergunning voor de zeesluis is aangegeven. Significante effecten op Natura 2000 gebieden als gevolg van de vergunde scheepvaartermissies zijn hierdoor uitgesloten. De zee- en binnenscheepvaart ten behoeve van de inrichting van CTVrede maakt daarom geen onderdeel uit van de vergunning.

Beoogde situatie

De effecten van toename van stikstofdepositie tijdens de exploitatiefase van de containerterminal van CTVrede op stikstofgevoelige habitattypen (vermesting/verzuring) zijn in de passende beoordeling onderzocht. In de gebruiksfase vanaf medio 2021 treedt een geringe toename van de stikstofdepositie op in het Natura 2000-gebied 'Polder Westzaan' door het gebruik van mobiele werktuigen binnen de inrichting en door verkeersbewegingen van en naar de containerterminal.

De situatie wordt beschouwd voor de jaren 2021, 2022 en 2023:

- 2021: De inrichting is nog niet volledig in bedrijf, waardoor de helft van het uiteindelijke aantal containers wordt verwerkt. Ook worden er nog geen containers met cacao vervoerd van en naar de naastgelegen bedrijven. Er is één verreiker en een elektrische kraan in bedrijf voor containerhandling.
- 2022: Het maximale aantal containers wordt verwerkt. Hiervoor wordt een extra verreiker in bedrijf genomen.
- 2023 en daarna: De inzet van verreikers wordt verminderd door gebruik te maken van een tweede elektrische portaalkraan.

Gebruik in 2021

Er worden emissies van NOx en NH3 veroorzaakt door bewegingen van personenauto's van personeel en bezoekers en van logistiek vrachtverkeer binnen en buiten de inrichting van CTVrede. Het aantal verkeersbewegingen van personenauto's bedraagt 2.080 per jaar. Het aantal transportbewegingen van vrachtverkeer buiten de inrichting tot aan de rotonde aan de Westzaanweg bedraagt 40.000 per jaar.

De vrachtwagens die over de weegbrug rijden zullen van of naar het naastgelegen bedrijf van Vollers rijden. Deze rijbewegingen (5.000) zijn niet meegenomen in dit besluit, omdat ze zijn meegeteld bij het stikstofonderzoek voor Vollers (M+P.VOLL.18.01.1, 3 maart 2020). Daarnaast vinden emissies plaats vanuit mobiele werktuigen binnen de inrichting van CTVrede. Er is in 2021 één verreiker gedurende circa 8,25 uur per dag in gebruik, gedurende gemiddeld 250 dagen per jaar.

Tabel 1. Emissie van NOx en NH3 bij CTVrede in de beoogde situatie in 2021

	NOx [kg/jaar]	NH₃ [kg/jaar]
Mobiele werktuigen (1 verreiker, stage IV)	500,9	1,3
Verkeer buiten de inrichting	75,0	<1
Verkeer binnen de inrichting	105,4	1,0
Totaal	681,3	2,3

Gebruik in 2022

Het aantal verkeersbewegingen van personenauto's bedraagt ook in 2022 2.080 per jaar. Het aantal transportbewegingen van vrachtverkeer buiten de inrichting tot aan de rotonde aan de Westzaanweg bedraagt in 2022 70.000 per jaar.

Daarnaast vinden emissies plaats vanuit mobiele werktuigen binnen de inrichting van CTVrede. Er zijn in 2022 twee verreikers gedurende circa 6 uur per dag in gebruik, gedurende gemiddeld 250 dagen per jaar.

Tabel 2. Emissie van NOx en NH3 bij CTVrede in 2022

	NOx [kg/jaar]	NH₃ [kg/jaar]
Mobiele werktuigen (2 verreikers, stage IV)	826,4	2,2
Verkeer buiten de inrichting	126,0	2,0
Verkeer binnen de inrichting	194,9	1,7
Totaal	1147,3	5,7

Gebruik vanaf 2023

Het aantal verkeersbewegingen van personenauto's bedraagt ook vanaf 2023 2.080 per jaar. Het aantal transportbewegingen van vrachtverkeer buiten de inrichting tot aan de rotonde aan de Westzaanweg bedraagt in 2023 70.000 per jaar.

Daarnaast vinden emissies plaats vanuit mobiele werktuigen binnen de inrichting van CTVrede. Er is in 2021 één verreiker gedurende circa 8,25 uur per dag in gebruik, gedurende gemiddeld 250 dagen per jaar.

Tabel 3. Emissie van NOx en NH3 bij CTVrede vanaf 2023

	NOx [kg/jaar]	NH₃ [kg/jaar]
Mobiele werktuigen (1 verreiker, stage IV)	500,9	1,3
Verkeer buiten de inrichting	120,0	2,0
Verkeer binnen de inrichting	185,3	1,7
Totaal	806,2	5,0

In de tussenuitspraak van de Raad van State van 20 januari 2021 met betrekking tot de Via15 (ECLI:NL: RVS: 2021:105) is gebleken dat de afkapping van de stikstofdepositie na 5 km door verkeersbewegingen mogelijk een onvolledig beeld geeft van de hoeveelheid stikstof die neerkomt in beschermde natuurgebieden. Om te zien of deze afkapping heeft plaatsgevonden in het maatgevende jaar 2023 is ambtshalve een berekening uitgevoerd (met kenmerk RzcJLtxTV3sV, 4 oktober 2021) van enkel de verkeerseffecten in de gebruiksfase. In deze berekening zijn controlepunten opgevoerd in de diverse windrichtingen binnen 5 km van de weg. Uit deze berekening volgt dat er op 4,9 km (gemeten vanaf het midden van de lijnbronnen) een depositie van maximaal 0,01 mol N/ha/jr plaatsvindt.

Om te bepalen of er een toename aan depositie is op Natura 2000-gebieden, is er ambtshalve een AERIUS-berekening uitgevoerd voor de gebruiksfase in 2023, waarbij verkeer als sector 'anders' is ingevoerd (met kenmerk S5Ebm15nzSp, 4 oktober 2021). Uit deze berekening volgt dat er vanaf 2023 sprake is van een toename aan depositie op stikstofgevoelige habitattypen van maximaal 0,15 mol N/ha/jr.

Bij het gebruik van de containerterminal treedt een toename van de depositie van stikstof op in een aantal Natura 2000-gebieden in de omgeving. In de jaren 2021 en 2022 varieert deze toename tussen maximaal 0,12 en 0,24 mol N/ha/jaar. Vanaf 2023 is de depositie stabiel, en bedraagt deze maximaal 0,15 mol N/ha/jaar.

De hoogste toename van 0,24 mol N/ha/jaar treedt op in het Natura 2000-gebied Polder Westzaan in het jaar 2022. In de jaren 2021 en 2023 is de toename ook het hoogst in dit gebied, namelijk respectievelijk 0,12 mol N/ha/jaar en 0,15 mol N/ha/jaar op het habitatype H7140B Overgangsen trilvenen (veenmosrietland).

Beoordeling effect toename stikstofdepositie in gebruiksfase

Eilandspolder

In één van de zes betrokken Natura 2000-gebieden, Eilandspolder, is de toename van de stikstofdepositie als gevolg van het gebruik van de terminal van CTVrede tijdelijk (1 jaar) en daarbij niet hoger dan maximaal 0,01 mol N/ha.

Om een beeld te krijgen van de vermestende invloed van een depositietoename van 0,01 mol N/ha is de volgende berekening uitgevoerd:

- Een eenmalige depositie van 0,01 mol N/ha komt overeen met een eenmalige toevoeging van 0,14 gram N/ha.
- De jaarlijkse biomassaproductie van natuurlijke habitattypen loopt uiteen tussen 1000 en 6000 kg droge stof/ha/jaar (Tolkamp et al., 2006). De duingraslanden die voorkomen in de Nederlandse duingebieden, die een belangrijke rol spelen in deze passende beoordeling, zijn voorbeelden van vegetaties, waarbij ook een lagere productiviteit kan voorkomen. Hetzelfde geldt voor zeer laagproductieve vegetaties van hoogvenen en andere voedselarme gebieden, zoals de veenmosrietlanden in de Eilandspolder.
- Het aandeel in stikstof varieert tussen plantensoorten en omstandigheden: het drooggewicht van een plant bestaat gemiddeld voor 1,5% uit stikstof. Dit gemiddelde varieert van 0,5% bij houtachtige planten tot 5,0% bij peulvruchten (<https://www.nutrinorm.nl>).
- Voor de biomassaproductie van natuurlijke habitattypen is dus gemiddeld 15-90 kg N/ha/jaar nodig. Dit komt overeen met circa 1075-6400 mol N/ha/jaar. Dit betreft de totale aanvoer van stikstof, dus ook vanuit bronnen grond- en oppervlaktewater, nalevering uit de bodem, mineralisatie van organische materiaal en natuurlijke bemesting.
- Een depositie van 0,14 gram N/ha/jaar komt overeen met ca 0,0002-0,0009 % van de jaarlijks benodigde hoeveelheid stikstof van planten in natuurlijke habitats. 0,14 gram stikstof draagt bij aan de vorming van circa 12 gram biomassa per ha, oftewel 0,0012 gram biomassa per m². Ook wanneer deze dosis volledig ter beschikking komt aan de vegetatie, leidt dit niet tot meetbare veranderingen in groeisnelheid van individuele planten, en daarmee tot veranderingen in concurrentiepositie.

Een eenmalige toename van de stikstofdepositie van 0,01 mol N/ha leidt daarom niet tot meetbare verschillen in groeisnelheid van individuele planten. Daardoor ontstaan geen meetbare verschuivingen in concurrentiepositie, en ook geen veranderingen in de verhouding waarmee individuele soorten in de vegetatie voorkomen. Hieruit kan geconcludeerd worden dat de berekende depositietoenames de kwaliteit van habitattypen en leefgebieden in de Natura 2000-gebied Eilandspolder niet meetbaar kan aantasten.

Polder Westzaan

Voor de beoordeling van de mogelijke effecten van de toename van de stikstofdepositie heeft de aanvrager een passende beoordeling op laten stellen door Arcadis³.

In de gebruiksfase bedraagt de depositietoename maximaal 0,24 mol N/ha/jr op drie habitattypen:

- H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden);
- H91D0 Hoogveenbossen;
- H4010B Vochtige heiden (laagveengebied).

Habitatype	2021	2022	2023	Effectbeoordeling
H4010B	0,02	0,04	0,02	Geen significante verslechtering
H7140B	0,12	0,24	0,12	Geen significante verslechtering

Op de overige habitattypen in het Natura 2000-gebied Polder Westzaan, is geen toename van de stikstofdepositie berekend. Omdat in het Natura 2000-gebied Polder Westzaan sprake is van een overschrijding van de kritische depositiewaarden voor verschillende beschermde habitattypen, kan een effect van deze toename van de stikstofdepositie op voorhand niet worden uitgesloten.

Hoogveenbossen

Op meerdere locaties in het Natura 2000-gebied vindt een toename plaats van de stikstofdepositie op het habitatype H91D0 Hoogveenbossen. De KDW van dit habitatype is 1786 mol/ha/jaar. Voor het habitatype Hoogveenbossen is op één locatie sprake van een naderende overschrijding van de KDW. De achtergronddepositie van dit habitatype is echter nog dermate veel lager dan de KDW, dat de berekende toename van 0,06 mol/ha/jaar niet zal leiden tot overschrijding van de KDW. Op de betreffende locatie bedraagt de achtergronddepositie 1154 mol/ha/jaar. Er is dus sprake van een forse onderschrijding van de KDW. Effecten op het habitatype H91D0 Hoogveenbossen zijn daarom op voorhand uitgesloten.

Veenmosrietlanden

De depositietoename op het habitatype Veenmosrietlanden vindt plaats op een groot aantal hexagonen in het Natura 2000-gebied. De achtergronddepositie bedraagt in de meeste hexagonen rond de 1200 mol/ha/jaar.

Als gevolg van het gebruik van de containerterminal van CTVrede, direct ten zuiden van de Polder Westzaan, zal op de meeste van het habitatype H7140B Overgangs- en trilvenen (veenmosrietlanden) een toename van de stikstofdepositie plaatsvinden met maximaal 0,24 mol/ha in 2022, vooral in het zuidelijke deel van Polder Westzaan. Op het resterende deel van de veenmosrietlanden vindt geen toename van de stikstofdepositie plaats (c.q. is de stikstofdepositie lager dan de door AERIUS gehanteerde ondergrens van 0,0049 mol/ha/jaar).

In Polder Westzaan heeft 60% van de veenmosrietlanden een goede kwaliteit, 40% een matige kwaliteit. Dit ondanks een overschrijding van de kritische depositiewaarde (KDW) voor stikstofdepositie die al decennia duurt. Knelpunten voor het behoud van het areaal en de kwaliteit van veenmosrietlanden in Polder Westzaan houden vooral verband met (lokaal) achterstallig beheer van de percelen waarop de veenmosrietlanden voorkomen, het intensieve agrarisch gebruik in een deel van het gebied en de slechte kwaliteit van het oppervlaktewater door waterinlaat en inspoeling van meststoffen. Ook komen nutriënten vrij door mineralisatie van veen, als gevolg van ontwatering.

Daar waar sprake is van een adequaat beheer, is echter sprake van goed ontwikkelde veenmosrietlanden, ondanks overschrijding van de KDW en de slechte waterkwaliteit. De maatregelen die in het gebied genomen zijn en worden, leiden naar verwachting tot stopzetten van verdere achteruitgang in kwaliteit, die vooral opgetreden is als gevolg van gebruik en beheer van het gebied, en als gevolg van de waterhuishouding die zowel in kwalitatief als kwantitatief opzicht nauwelijks aansluit bij de gewenste condities voor het habitatype. Daarnaast zal de oppervlakte veenmosrietland als gevolg van deze maatregelen mogelijk toenemen.

Naast atmosferische stikstof komen in het gebied nog verschillende andere bronnen voor als gevolg waarvan veel stikstof in het standplaatsmilieu van de veenmosrietlanden kunnen komen:

³ Passende beoordeling stikstofeffecten CTVrede Hoogtij, Arcadis, 1 november 2021

- In oppervlaktewater opgeloste stikstof, afkomstig uit inlaatwater vanuit omringende polders, die in agrarisch gebruik zijn en bemest worden. Bij een gemiddelde concentratie van nitraat in het oppervlaktewater is ca. 350 mol N/ha aanwezig in het gebied. Omdat het water telkens ververscht wordt zal de jaarlijkse aanvoer van stikstof aanzienlijk hoger zijn. Overigens komt lang niet al deze stikstof ter beschikking aan de vegetatie. Het meeste verdwijnt ook weer met het water dat uit het gebied wegzijgt of wordt weggemalen.
- Stikstof afkomstig van bemesting van agrarisch gebruikte percelen binnen de Polder Westzaan. Op deze percelen vindt een jaarlijkse mestgift van ca. 25 ton drijfmest plaats. Ook vindt hier beweiding plaats, wat ook tot emissie van ammoniak leidt. Drijfmest bevat gemiddeld 4 kg stikstof per ton, dus deze gift is een equivalent van 100 kg of 7100 mol stikstof/ha/jaar. Een belangrijk deel van deze stikstof wordt opgenomen door het gewas en via oogst uit het gebied verwijderd. Een deel van de stikstof uit bemesting of beweiding kan door inwaaiing of via atmosferische depositie terecht komen op aanliggende percelen met stikstofgevoelige vegetaties. In beginsel zijn de effecten van dit gebruik verwerkt in de berekeningen van de achtergronddeposities, maar lokaal kunnen waarschijnlijk afwijkingen ontstaan van de relatief grove modelberekeningen.
- Stikstof afkomstig van mineralisatie van veen, als gevolg van ontwatering (te lage waterpeilen). Hoewel deze stikstofbron moeilijk te kwantificeren is, kan hij grote invloed hebben op de vegetatie, omdat de stikstof in het wortelmilieu van de planten vrijkomt.

De toename van de stikstofdepositie met maximaal 0,24 mol/ha, als gevolg van het gebruik van de containerterminal van CTVrede, valt daarom volledig weg tegen de hoeveelheden stikstof die het gebied al beïnvloeden, en tegen de effecten van andere vermestende en verstorende stoffen in het systeem.

Het gangbare terreinbeheer en de PAS-maatregelen die sinds 2016 zijn ingezet, kunnen worden meegewogen in de effectbeoordeling. Een aanzienlijk deel van de in het beheerplan 2016-2022 opgenomen maatregelen is inmiddels uitgevoerd of opgestart. Zowel de gangbare beheermaatregelen als de herstelmaatregelen zijn op basis van de wetenschappelijk onderbouwde PAS-herstelstrategieën effectief bij het bestrijden van de effecten van stikstofdepositie. Door het maaibeheer dat in de veenmosrietlanden wordt toegepast wordt een groot deel van de stikstof weer uit het systeem gehaald. Het gaat daarbij om 100-en tot maximaal enkele 1000-en mol/ha. Uit de goede kwaliteit van de veenmosrietlanden en veenheiden in de Polder Westzaan die adequaat beheerd worden, mag worden afgeleid dat dit beheer de effecten van (een te hoge) stikstofdepositie kan bestrijden.

De toename van stikstofdepositie met in 2021 0,12 mol/ha/jaar, in 2022 0,24 mol N/ha/jaar en vanaf 2023 maximaal 0,15 mol/ha/jaar is klein t.o.v. de bestaande achtergronddepositie en de omvang van de overschrijding van de KDW. De bestaande depositie hoeft in het gebied niet te leiden tot kwaliteitsafname wanneer andere factoren in het gebied in orde zijn, wat de goede kwaliteit van een aanzienlijk deel van het habitatype illustreert. Adequaat beheer en het wegnemen van interne stikstofbronnen (o.a. vanuit bestaand agrarisch medegebruik) dragen daarom veel meer aan bij het realiseren van instandhoudingsdoelstellingen, dan de mate waarin zeer kleine toenames van stikstofdepositie vanuit externe bronnen deze realisatie moeilijker maakt. De maatregelen die in 2019-2021 zijn uitgevoerd voor herstel van de kwaliteit van percelen met veenmosrietland van matige kwaliteit zullen daarnaast leiden tot verder herstel van het habitatype. Zij zetten de veenmosrietlanden die door natuurlijke successie zijn verouderd een stap terug in hun ontwikkeling. Binnen de context van het totaal aan invloeden op het habitatype leidt de zeer geringe toename van de stikstofdepositie als gevolg van het gebruik van de terminal van CTVrede niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, behoud van de oppervlakte en kwaliteit, niet in de weg.

Vochtige heiden

Het habitatype H4010B Vochtige heiden komt in het gebied voor met een zeer kleine oppervlakte van ca. 0.1 ha. De kwaliteit van het kleine areaal veenheiden is goed, ondanks lange overschrijding van de KDW. De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype is het hoogst in 2022 en 2023; dit betreft een depositie van 0,03 mol N/ha/jaar. In 2021 is deze 0,01 mol N/ha/jaar.

Naast atmosferische stikstof komen in het gebied nog verschillende andere bronnen voor als gevolg waarvan veel stikstof in het standplaatsmilieu van de vochtige heiden kunnen komen:

- In oppervlaktewater opgeloste stikstof, afkomstig uit inlaatwater vanuit omringende polders, die in agrarisch gebruik zijn en bemest worden. Bij een gemiddelde concentratie van nitraat in het

oppervlaktewater is ca. 350 mol N/ha aanwezig in het gebied. Omdat het water telkens ververscht wordt zal de jaarlijkse aanvoer van stikstof aanzienlijk hoger zijn. Overigens komt lang niet al deze stikstof ter beschikking aan de vegetatie. Het meeste verdwijnt ook weer met het water dat uit het gebied wegzijgt of wordt weggemalen.

- Stikstof afkomstig van bemesting van agrarisch gebruikte percelen binnen de Polder Westzaan. Op deze percelen vindt een jaarlijkse mestgift van ca. 25 ton drijfmest plaats. Ook vindt hier beweiding plaats, wat ook tot emissie van ammoniak leidt. Drijfmest bevat gemiddeld 4 kg stikstof per ton, dus deze gift is een equivalent van 100 kg of 7100 mol stikstof/ha/jaar. Een belangrijk deel van deze stikstof wordt opgenomen door het gewas en via oogst uit het gebied verwijderd. Een deel van de stikstof uit bemesting of beweiding kan door inwaaiing of via atmosferische depositie terecht komen op aanliggende percelen met stikstofgevoelige vegetaties. In beginsel zijn de effecten van dit gebruik verwerkt in de berekeningen van de achtergronddeposities, maar lokaal kunnen waarschijnlijk afwijkingen ontstaan van de relatief grove modelberekeningen.
- Stikstof afkomstig van mineralisatie van veen, als gevolg van ontwatering (te lage waterpeilen). Hoewel deze stikstofbron moeilijk te kwantificeren is, kan hij grote invloed hebben op de vegetatie, omdat de stikstof in het wortelmilieu van de planten vrijkomt.

De toename van de stikstofdepositie met 0,03 mol/ha, als gevolg van het gebruik van de containerterminal van CTVrede, valt daarom volledig weg tegen de hoeveelheden stikstof die het gebied al beïnvloeden, en tegen de effecten van andere vermestende en versturende stoffen in het systeem.

Het gangbare terreinbeheer en de PAS-maatregelen die sinds 2016 zijn ingezet, kunnen worden meegewogen in de effectbeoordeling. Een aanzienlijk deel van de in het beheerplan 2016-2022 opgenomen maatregelen is inmiddels uitgevoerd of opgestart. Zowel de gangbare beheermaatregelen als de herstelmaatregelen zijn op basis van de wetenschappelijk onderbouwde PAS-herstelstrategieën effectief bij het bestrijden van de effecten van stikstofdepositie. Uit de goede kwaliteit van de veenheiden in de Polder Westzaan die adequaat beheerd worden, mag worden afgeleid dat dit beheer de effecten van (een te hoge) stikstofdepositie kan bestrijden.

Knelpunten voor de kwaliteit van de vochtige heiden (waarvan de kwaliteit op het resterende areaal goed is), houden vooral verband met (in het verleden) onvoldoende beheer en slechte waterkwaliteit als gevolg van inlaat van gebiedsvreemd water, agrarisch gebruik (bemesting) en interne eutrofiëring. Overschrijding van de KDW kan deze effecten versterken, door versnelde successie als gevolg van bosvorming en dominantie van Cranberry. Daar waar sprake is van een adequaat beheer, is echter sprake van goed ontwikkelde vochtige heiden. In het gebied (en in andere laagveengebieden in Waterland) is aangetoond dat het type zich kan uitbreiden, ondanks overschrijding van de KDW. De maatregelen die in het gebied genomen zijn, leiden naar verwachting tot stopzetten van verdere achteruitgang in kwaliteit in de eerste beheerplanperiode (uiterlijk 2021), en op termijn tot uitbreiding van de oppervlakte en mogelijk ook de kwaliteit. Door systeemgerichte maatregelen gericht op verbetering van de hydrologische condities (kwaliteit en kwantiteit) voor veenmosrietlanden, zal ook dit type zich kunnen uitbreiden. Door natuurlijke successie kunnen hieruit nieuwe oppervlaktes met vochtige heiden ontstaan.

De toename van stikstofdepositie met in 2021 0,01 mol N/ha/jaar en in 2022 en 2023 maximaal 0,03 mol N/ha/jaar leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitattype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, uitbreiding van de oppervlakte en behoud van de kwaliteit, niet in de weg.

Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder

Habitattype	2021	2022	2023	Effectbeoordeling
H4010B	0,01	0,02	0,01	Geen significante verslechtering
H7140B	0,02	0,03	0,01	Geen significante verslechtering

Vochtige heiden

De vochtige heiden komen over zeer kleine oppervlakte voor (ca. 1 ha) en zijn beperkt tot het noordelijk deel van het Wormer- en Jisperveld. De kwaliteit is matig (0,3 ha) tot goed (0,7). In het laatste areaal is ook sprake van een positieve trend in oppervlak en stabiele trend in kwaliteit. Het

andere perceel staat onder invloed van dominantie van Cranberry. Op het hele areaal van het habitatype is sprake van overschrijding van de KDW.

De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype is voor de drie berekeningen, namelijk in 2021, 2022 en 2023 en daarna, hetzelfde. Het betreft een depositie van 0,01 mol N/ha/jaar in 2021 en van 0,02 mol N/ha/jr in 2022. In 2023 en daarna is de depositietoename 0,01 mol N/ha/jaar.

De toename vindt over het hele areaal van het habitatype in Wormer- en Jisperveld & Kalverpolder plaats. Knelpunten voor de kwaliteit van de moerasheiden (waarvan de kwaliteit op het resterende areaal goed is), houden vooral verband met (in het verleden) onvoldoende beheer en slechte waterkwaliteit als gevolg van inlaat van gebiedsvreemd water, agrarisch gebruik (bemesting) en interne eutrofiëring. Overschrijding van de KDW kan deze effecten versterken, door versnelde successie als gevolg van bosvorming en dominantie van Cranberry. Daar waar sprake is van een adequaat beheer, is echter sprake van goed ontwikkelde vochtige heiden. In het gebied (en in andere laagveengebieden in Waterland) is aangetoond dat het type zich kan uitbreiden, ondanks overschrijding van de KDW. De maatregelen die in het gebied genomen zijn, leiden naar verwachting tot stopzetten van verdere achteruitgang in kwaliteit in de eerste beheerplanperiode (uiterlijk 2021), en op termijn tot uitbreiding van de oppervlakte en mogelijk ook de kwaliteit. Door systeemgerichte maatregelen gericht op verbetering van de hydrologische condities (kwaliteit en kwantiteit) voor veenmosrietlanden, zal ook dit type zich kunnen uitbreiden. Door natuurlijke successie kunnen hieruit nieuwe oppervlaktes met moerasheide ontstaan. De toename van stikstofdepositie met 0,01 mol N/ha/jaar in 2021, met 0,02 mol N/ha/jr in 2022 en vanaf 2023 maximaal 0,01 mol/ha/jaar leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, uitbreiding van de oppervlakte en behoud van de kwaliteit, niet in de weg.

Veenmosrietlanden

Veenmosrietlanden komen met een oppervlakte van ca. 14,7 ha voor in het Natura 2000-gebied. Van ca. 65% van het oppervlak is de kwaliteit goed, ca. 35% van het oppervlak is matig ontwikkeld. Het oppervlak is netto gezien stabiel: positief in het Wormer- en Jisperveld, en negatief in de Kalverpolder. De toename wordt veroorzaakt door het voeren van goed beheer, de afnames door staken van beheer. De kwaliteit is plaatselijk achteruitgegaan (verdwijnen typische soort Veenmosorchis).

De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype is het hoogst in 2022, dit betreft een depositie van 0,03 mol N/ha. In 2021 is deze 0,02 mol N/ha/jaar en in 2023 en daarna is de depositietoename 0,02 mol N/ha/jaar.

Toenemende eutrofiëring onder invloed van N-depositie leidt tot vegetatieverdichting, zoals een toename van grassen en een snellere kieming van houtige gewassen zoals berk, appelbes, lijsterbes, krentenboompje en bramen. Ook leidt dit tot verzuring in verdroogd veenmosrietland. Deze effecten treden zowel in jonge als in oude stadia van het veenmosrietland op. Zonder maatregelen kan behoud van kwaliteit niet gegarandeerd worden. Knelpunten voor de kwaliteit van de veenmosrietlanden (waarvan de kwaliteit op ca. 65% van het areaal goed is), houden echter vooral verband met gebrekkig beheer en slechte waterkwaliteit. Overschrijding van de KDW kan deze effecten versterken. Daar waar sprake is van een adequaat beheer, is echter ook sprake van goed ontwikkelde veenmosrietlanden, ondanks overschrijding van de KDW. De maatregelen die in het gebied genomen zijn, leiden naar verwachting dan ook tot stopzetten van verdere achteruitgang in kwaliteit, die vooral opgetreden is als gevolg van gebruik en beheer van het gebied, en als gevolg van de waterhuishouding die zowel in kwalitatief als kwantitatief opzicht nauwelijks aansluit bij de gewenste condities voor het habitatype. Dit ondanks de overschrijding van de KDW die ook in de komende jaren nog zal plaatsvinden. Daarnaast zal de oppervlakte veenmosrietland als gevolg van deze maatregelen mogelijk toenemen. De toename van stikstofdepositie met 0,02 mol N/ha/jaar in 2021, 0,03 mol N/ha/jaar in 2022 en vanaf 2023 maximaal 0,02 mol/ha/jaar leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, behoud van de oppervlakte en kwaliteit, niet in de weg.

Ilperveld, Varkensland, Oostzanerveld & Twiske

Habitatype	2021	2022	2023	Effectbeoordeling
H4010B	0,01	0,02	0,01	Geen significante verslechtering
H7140B	0,01	0,03	0,01	Geen significante verslechtering

Vochtige heiden

Vochtige laagveenheiden zijn beperkt tot enkele locaties in het Ilperveld en het Oostzanerveld. Het betreft vooral kleine locaties met heide, die deels ook onderdeel kunnen zijn van grotere oppervlakten veenmosrietland. In totaal gaat het om ca. 1 ha. De best ontwikkelde locaties komen voor in het centrale deel van het Ilperveld, hier is ook nog een locatie met brakke laagveenheide bekend. De kwaliteit van de habitatype is goed en kenmerkende soorten zijn aangetroffen binnen dit habitatype. De trend is echter negatief, door geleidelijke afname van het areaal van het habitatype (successie naar hoogveenbos, dominantie van Cranberry).

De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype bedraagt 0,01 mol N/ha/jaar in 2021 en 0,02 mol N/ha/jr in 2022. In 2023 en daarna is de depositietoename 0,01 mol N/ha/jaar.

Knelpunten voor de kwaliteit van de moerasheiden (waarvan de kwaliteit op het resterende areaal goed is), houden vooral verband met (in het verleden) onvoldoende beheer en slechte waterkwaliteit als gevolg van inlaat van gebiedsvreemd water, agrarisch gebruik (bemesting) en interne eutrofiëring. Overschrijding van de KDW kan deze effecten versterken, door versnelde successie als gevolg van bosvorming en dominantie van Cranberry. Daar waar sprake is van een adequaat beheer, is echter sprake van goed ontwikkelde veenmosrietlanden. In het gebied (en in andere laagveengebieden in Waterland) is aangetoond dat het type zich kan uitbreiden, ondanks overschrijding van de KDW. De maatregelen die in het gebied genomen zijn, leiden naar verwachting tot stopzetten van verdere achteruitgang in kwaliteit in de eerste beheerplanperiode (uiterlijk 2021), en op termijn tot uitbreiding van de oppervlakte en mogelijk ook de kwaliteit. Door systeemgerichte maatregelen gericht op verbetering van de hydrologische condities (kwaliteit en kwantiteit) voor veenmosrietlanden, zal ook dit type zich kunnen uitbreiden. Door natuurlijke successie kunnen hieruit nieuwe oppervlaktes met moerasheide ontstaan. De toename van stikstofdepositie met 0,01 mol N/ha/jaar in 2021, van 0,02 mol N/ha/jr in 2022 en vanaf 2023 maximaal 0,01 mol/ha/jaar leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, uitbreiding van de oppervlakte en behoud van de kwaliteit, niet in de weg.

Veenmosrietlanden

Veenmosrietlanden komen met een oppervlakte van ca. 54,2 ha voor in het Natura 2000-gebied. De grootste arealen zijn aanwezig in het Ilperveld (34 ha). In het Oostzanerveld is ca. 11 ha aanwezig, in Varkensland ca. 1 ha. Van ca. 59% van het oppervlak is de kwaliteit goed, ca. 41% van het oppervlak is matig ontwikkeld. Er is een dalende trend in zowel verspreiding als kwaliteit. Het oppervlakte aan goed ontwikkeld veenmosrietland is afgenomen, voornamelijk door een omschakeling van maaien naar beweiden, het laten liggen van rietmaaisel na het maaien, of door het staken van het maaibeheer. Ook zijn er oppervlakten veenmosrietland verdroogd of verzuurd, waardoor de soortenrijkdom is afgenomen. Lokaal is de kwaliteit af genomen door de sterke afname van de typische soorten Watersnip en Veenmosorchis. Deze laatste staat door verzuring en verdroging, maar ook vanwege de slechte waterkwaliteit, sterk onder druk. Perspectief: Ondanks de slechte uitgangssituatie en condities zijn er aanwijzingen dat veenmosrietlanden, op beperkte schaal, ontwikkeld kunnen worden in het gebied.

De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype is het hoogst in 2022, dit betreft een depositie van 0,03 mol N/ha/jaar. In 2021 is deze 0,01 mol N/ha/jaar en in 2023 en daarna is de depositietoename 0,02 mol N/ha/jaar.

Knelpunten voor de kwaliteit van de veenmosrietlanden houden vooral verband met gebrekkig beheer en slechte waterkwaliteit. Overschrijding van de KDW kan deze effecten versterken. Daar waar sprake is van een adequaat beheer, is echter sprake van goed ontwikkelde veenmosrietlanden, ondanks overschrijding van de KDW. De maatregelen die in het gebied genomen zijn, leiden naar verwachting tot stopzetten van verdere achteruitgang in kwaliteit, die vooral opgetreden is als gevolg van gebruik en beheer van het gebied, en als gevolg van de waterhuishouding die zowel in kwalitatief als kwantitatief opzicht nauwelijks aansluit bij de

gewenste condities voor het habitatype. Dit ondanks de overschrijding van de KDW die ook in de komende jaren nog zal plaatsvinden. Daarnaast zal de oppervlakte veenmosrietland als gevolg van deze maatregelen mogelijk toenemen. De toename van stikstofdepositie met 0,03 mol N/ha/jaar en vanaf 2023 maximaal 0,02 mol/ha/jaar leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, uitbreiding van de oppervlakte en behoud van de kwaliteit, niet in de weg.

Kennemerland-zuid

Op de habitattypen waarop geen overschrijding van de KDW plaatsvindt, kan een effect van een kleine toename van de depositie op de kwaliteit van het habitatype uitgesloten worden, zolang de achtergronddepositie met de bijdrage van het project onder de KDW blijft. Bij de habitattypen H2130C Grize duinen (heischraal) en H2140B Duinheiden met kraaihei (droog) gaat het om zeer kleine oppervlaktes (< 1 ha). Voor vier van de overige habitattypen in het gebied is sprake van overschrijding van de KDW en behalve een tijdelijke, ook een permanente depositietoename als gevolg van de bedrijfsactiviteiten (zie hoofdstuk 3). Deze worden hieronder beoordeeld, dat betreft H2130A, H2130B en H2180A en H2180C.

Habitatype	2021	2022	2023	Effectbeoordeling
H2130A	0,01	0,01	0,01	Geen significante verslechtering
H2130B	0,01	0,01	0,01	Geen significante verslechtering
H2180A	0,01	0,01	0,01	Geen significante verslechtering
H2180C	0,01	0,02	0,01	Geen significante verslechtering
H2190C	0,01	0,01	0,01	Geen significante verslechtering

H2130A Grize duinen (kalkrijk)

De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype betreft een depositie van 0,01 mol N/ha/jaar in 2022. In 2021 is er geen toename berekend. In 2023 en daarna is de depositietoename 0,01 mol N/ha/jaar. De tijdelijke toename in 2022 vindt verspreid over het gebied plaats, en in 2023 slechts op een zeer beperkt deel van het habitatype in Kennemerland-Zuid.

Stikstofdepositie heeft in combinatie met het wegvallen van dynamische processen een belangrijk negatief effect gehad op de omvang en kwaliteit van kalkrijke duingraslanden. De overschrijding van de KDW vindt op ca. 25% van het areaal plaats, en zal in de komende periode verder afnemen. Kleine toenames van deposities remmen de snelheid van het herstelproces na uitvoeren van maatregelen af, maar zullen niet leiden tot het niet behalen van de instandhoudingsdoelen. De geringe toename van de depositie van stikstof zal geen merkbare verandering veroorzaken in de samenstelling van de vegetatie en daarmee een effect hebben op het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen. De toename van stikstofdepositie met 0,01 mol N/ha/jaar in 2022 en vanaf 2023 maximaal 0,01 mol/ha/jaar, op een zeer klein deel van het habitatype, leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, uitbreiding van de oppervlakte en kwaliteit, niet in de weg

H2130B Grize duinen (kalkarm)

De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype betreft een depositie van 0,01 mol N/ha/jaar in 2021 en in 2022. In 2023 en daarna is de depositietoename 0,01 mol N/ha/jaar. De tijdelijke toename in 2021 en 2022 vindt verspreid over het gebied plaats, en in 2023 slechts op een zeer beperkt deel van het habitatype in Kennemerland-Zuid.

Stikstofdepositie heeft in combinatie met het wegvallen van dynamische processen een negatief effect gehad op de omvang en kwaliteit van kalkarme duingraslanden. De overschrijding van de KDW vindt over het hele areaal plaats. Kleine toenames van deposities remmen de snelheid van het herstelproces na uitvoering van maatregelen af, maar leiden niet tot het niet behalen van de instandhoudingsdoelen. De geringe toename van de depositie van stikstof zal geen merkbare verandering veroorzaken in de samenstelling van de vegetatie en daarmee een effect hebben op het behalen van de instandhoudingsdoelstellingen. De toename van stikstofdepositie met 0,01 mol

N/ha/jaar in 2021 en in 2022 en vanaf 2023 maximaal 0,01 mol/ha/jaar, op een klein deel van het habitatype, leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, uitbreiding van de oppervlakte en kwaliteit, niet in de weg.

H2180A Duinbossen (droog)

De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype betreft een depositie van 0,01 mol N/ha/jaar in 2021 en in 2022. In 2023 en daarna is de depositietoename 0,01 mol N/ha/jaar. De tijdelijke toename in 2021 en 2022 vindt verspreid over het gebied plaats, en in 2023 op een deel van het habitatype in Kennemerland-Zuid.

De kwaliteit van de droge duinbossen in het gebied is overwegend goed. Knelpunten voor het realiseren van de instandhoudingsdoelen houden vooral verband met de aanwezigheid van exoten. Aan de randen kan stikstofdepositie een negatief effect hebben op de kwaliteit. Hiervoor zijn echter geen maatregelen nodig. De stikstofdepositie zal in de komende perioden verder dalen. Kleine toenames van deposities als gevolg van projecten hebben een remmend effect op deze trend, maar zullen de realisatie van het behoudsdoel niet in de weg staan, omdat de kwaliteit ook bij de huidige depositieniveaus overwegend goed is. De toename van stikstofdepositie met 0,01 mol N/ha/jaar en vanaf 2023 maximaal 0,01 mol/ha/jaar, op een klein deel van het habitatype, leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, uitbreiding van de oppervlakte en kwaliteit, niet in de weg.

H2180C Duinbossen (binnenduinrand)

De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype betreft een depositie van 0,01 mol N/ha/jaar in 2021 en 2022. In 2023 en daarna is de depositietoename 0,01 mol N/ha/jaar. De toename vindt in 2021 en 2022, en in 2023 en daarna op een deel van het habitatype in Kennemerland-Zuid plaats.

De kwaliteit van binnenduinrandbossen in het gebied is overwegend goed. Knelpunten voor het realiseren van de instandhoudingsdoelen houden vooral verband met de aanwezigheid van exoten. Aan de randen kan stikstofdepositie een negatief effect hebben op de kwaliteit. Hiervoor zijn echter geen maatregelen nodig. De KDW wordt over vrijwel het gehele oppervlak niet (meer) overschreden. De stikstofdepositie zal in de komende perioden verder dalen. Kleine toenames van deposities als gevolg van projecten hebben een remmend effect op deze trend, maar zullen de realisatie van het behoudsdoel niet in de weg staan. De toename van stikstofdepositie met 0,01 mol N/ha/jaar en vanaf 2023 maximaal 0,01 mol/ha/jaar, op een deel van het habitatype, leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, uitbreiding van de oppervlakte en kwaliteit, niet in de weg.

H2190C Vochtige duinvalleien (ontkalkt)

De depositietoename door de bedrijfsactiviteiten voor dit habitatype betreft een depositie van 0,01 mol N/ha/jaar in 2021 en 2022. In 2023 en daarna is de depositietoename 0,01 mol N/ha/jaar. De toename vindt in 2021 en 2022, en in 2023 en daarna op een gering deel van het habitatype in Kennemerland-Zuid plaats.

De kwaliteit van het habitatype is matig. De KDW wordt op een groot deel van het habitatype niet meer overschreden. De bijdrage van dit project zal daar geen verandering in aanbrengen. De toename van 0,01 mol N/ha/jaar leidt niet tot een meetbare verandering in de vegetatiesamenstelling van het habitatype of tot een waarneembare verzuring van het standplaatsmilieu. De toename van stikstofdepositie met maximaal 0,01 mol N/ha/jaar in 2021, 2022 en vanaf 2023 leidt daarom niet tot een significante verslechtering van de kwaliteit van het habitatype, heeft geen nadelige gevolgen voor het effect van nog uit te voeren instandhoudingsmaatregelen en staat daardoor de realisatie van de instandhoudingsdoelstelling, behoud van de oppervlakte en kwaliteit, niet in de weg.

Noordhollands Duinreservaat

Als gevolg van het gebruik van de containerterminal treedt een toename op van de stikstofdepositie met maximaal 0,02 mol N/ha/jaar in 6 habitattypen. H2160 Duindoornstruwelen en H2190B Duinbossen (vochtig) zijn niet overbelast in het gebied. Hieronder zijn de effecten

beschreven voor de habitattypen H2130A en H2130B Grijze duinen (kalkrijk en kalkarm) en H2180A en H2180C Duinbossen (droog en binnenduinrand).

Habitatype	2021	2022	2023	Effectbeoordeling
H2130A	0,01	0,01	0,01	Geen significante verslechtering
H2130B	0,01	0,01	0,01	Geen significante verslechtering
H2180A	0,01	0,01	0,01	Geen significante verslechtering
H2180C	0,01	0,02	0,01	Geen significante verslechtering

H2130A Grijze duinen (kalkrijk)

De maximale toename van de stikstofdepositie als gevolg van het gebruik van de containerterminal op dit habitatype bedraagt 0,01 mol/ha. Het gaat om een zeer beperkt deel van de oppervlakte H2130A Grijze duinen (kalkrijk) in het Natura 2000-gebied (<1%).

Ondanks de overschrijding van de KDW in grote delen van dit habitatype is de kwaliteit van het habitatype op grond van de soortensamenstelling van het Natura 2000-gebied goed. Wel zijn er knelpunten op gebied van structuur en functie, met name veroorzaakt door afname van natuurlijke dynamiek. Stikstofdepositie kan bijgedragen hebben aan versnelling van de vergrassing en verstruweling die tot deze slechte structuur en functie hebben geleid. In aangrenzende duingebieden is gebleken dat de uitvoering van een adequaat beheer leidt tot ontwikkeling en behoud van goed ontwikkelde kalkrijke duingraslanden, ondanks overschrijding van de KDW. In de afgelopen jaren is regulier beheer uitgevoerd dat de effecten van de stikstofdepositie beperkt. Grote delen van het habitatype zijn (en worden nog steeds) begraaasd en gemaaid, en er zijn kleinschalige maatregelen genomen om de kwaliteit van het habitatype te verbeteren (verwijderen opslag, kleinschalige verstuiving). Gelet op de effectiviteit van de maatregelen die zijn uitgevoerd om dynamiek in het gebied te versterken en de uitgevoerde reguliere beheersmaatregelen kunnen de effecten van de berekende geringe toename van de stikstofdepositie met maximaal 0,01 mol/ha op een zeer beperkt deel van de oppervlakte van dit habitatype als verwaarloosbaar worden beschouwd.

H2130B Grijze duinen (kalkarm)

De maximale eenmalige toename van de stikstofdepositie als gevolg van het gebruik van de containerterminal op dit habitatype bedraagt 0,01 mol/ha. Het gaat om een beperkt deel van de oppervlakte H2130A Grijze duinen (kalkrijk) in het Natura 2000-gebied (<1%).

In de afgelopen jaren is regulier beheer uitgevoerd dat de effecten van de stikstofdepositie beperkt. Grote delen van het habitatype zijn (en worden nog steeds) begraaasd en gemaaid, en er zijn kleinschalige maatregelen genomen om de kwaliteit van het habitatype te verbeteren (verwijderen opslag, kleinschalige verstuiving). Gelet op de effectiviteit van de maatregelen die zijn uitgevoerd om dynamiek in het gebied te versterken en de uitgevoerde reguliere beheersmaatregelen kunnen de effecten van de berekende geringe toename van de stikstofdepositie met maximaal 0,01 mol/ha op een zeer beperkt deel van de oppervlakte van dit habitatype als verwaarloosbaar worden beschouwd.

H2180A Duinbossen (droog)

De maximale toename van de stikstofdepositie als gevolg van het gebruik van de containerterminal op dit habitatype bedraagt 0,01 mol/ha/jaar. Dit effect treedt op in een beperkt deel van het totale areaal van het habitatype in het Natura 2000-gebied (<10%).

Stikstofdepositie vormt een beperkt knelpunt voor de bossen in het Noordhollands Duinreservaat. Met het reguliere beheer kan op het grootste deel van het areaal een geleidelijke verbetering van de kwaliteit worden gerealiseerd. Kleine toenames van stikstofdepositie kunnen in deze omstandigheden door het systeem opgevangen worden, zonder dat er een significante verslechtering optreedt. Een kleine toename van depositie met 0,01 mol N/ha zal geen significante verslechtering veroorzaken van de kwaliteit van de droge duinbossen en het bereiken van het instandhoudingsdoel behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit niet in de weg staan.

H2180C Duinbossen (binnenduinrand)

De maximale toename van de stikstofdepositie als gevolg van het gebruik van de containerterminal op dit habitatype bedraagt 0,01 mol/ha/jaar. Volgens AERIUS vindt op een groot deel van het

areaal van dit habitattype geen overschrijding meer plaats van de KDW. Over het algemeen is de kwaliteit matig, vooral vanwege het ontbreken van begrazing in het kerngebied van dit habitattype bij Heemskerk en Castricum. Er is een trend naar toename van het habitattype door afsterven van naaldbossen met zeedennen.

Het grootste knelpunt voor binnenduinrandbossen is de aanwezigheid van habitatvreemde soorten en exoten (o.a. Amerikaanse vogelkers). Daarnaast vormen voor veel binnenduinrandbossen de verdroging en de intensieve begrazing door damherten een belangrijk knelpunt. In een deel van het gebied (het Bergerbos en de duinbossen bij Heemskerk) vindt geen begrazing plaats. In het Bergerbos is wel veel vermessing door honden (=uitloopgebied Bergen). Ook bij de grote ingangen van het Noordhollands Duinreservaat is lokale bemesting vermoedelijk een knelpunt. In onbegraasde delen verruigen zomen en groeien open plekken sneller dicht. Daarnaast vormt stikstofdepositie, onder andere leidend tot verzuring en verbraming in bosranden, een plaatselijk knelpunt. Omdat er vrijwel nergens sprake (meer) is van overschrijding van de KDW heeft de huidige stikstofdepositie maar een beperkt aandeel in de matige kwaliteit. De geringe toename van de stikstofdepositie als gevolg van het gebruik van de containerterminal op een gering deel van het habitattype heeft daarom geen gevolgen voor het habitattype.

3. Bepalen van cumulatieve effecten

Op grond van de Wnb dient bekeken te worden of een te vergunnen project afzonderlijk, maar ook in combinatie met andere projecten significante gevolgen kan hebben.

Deze cumulatietoets is vooral van belang voor projecten die een mogelijk negatief (maar niet significant) gevolg hebben, om te bezien of een project in cumulatie alsnog tot een significant effect zou kunnen leiden.

In de Passende Beoordeling (Arcadis, oktober 2021) is aangetoond dat een toename van maximaal 0,12 mol N/ha/jaar in 2021, 0,24 mol N/ha/jaar in 2022 en een toename van maximaal 0,15 mol N/ha/jaar in 2023 en daarna geen meetbare veranderingen veroorzaakt in de soortensamenstelling van vegetaties die de basis vormen van habitattypen in Natura 2000-gebieden, en geen veranderingen teweegbrengt t.a.v. de voor het realiseren van de instandhoudingsdoelen noodzakelijke maatregelen. Deze toename zal daarmee ook in het cumulatieve effect met andere projecten geen meetbare bijdrage hebben.

4. Mitigerende maatregelen

De containerterminal kan geëxploiteerd worden zonder aantasting van de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden in de omgeving, mits de in deze beschikking opgenomen voorschriften worden uitgevoerd. Aanvullende mitigerende maatregelen zijn daarom niet nodig.

De aanvrager heeft de volgende mitigerende maatregelen genomen om de mogelijke negatieve effecten van het project te beperken:

1. CTVrede gebruikt een elektrische portaalkraan, waardoor de emissie van NO_x en NH₃ wordt beperkt.
2. In 2023 wordt een tweede elektrische portaalkraan in gebruik genomen, waardoor één van de twee verreikers afgestoten kan worden. Hierdoor daalt de emissie van NO_x en NH₃ en dus ook de stikstofdepositie.

C2. Conclusie

Op grond van het vorenstaande kan worden geconcludeerd dat een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid Wnb kan worden verleend aan CTVrede voor de exploitatie van een containerterminal op het bedrijventerrein Hoogtij aan de Achterspring 1 te Westzaan.

Deze conclusie geldt nadrukkelijk onder de door ons gestelde voorwaarden en beperkingen.

Wij wijzen u erop dat uw aanvraag betrekking heeft op een project waarvoor mogelijk ook op grond van andere wet- en regelgeving een besluit nodig is.

Kennisgeving

Van dit besluit zal conform artikel 3:44 Awb door ons kennis worden gegeven middels publicatie op www.officiële.bekendmakingen.nl.

Meer informatie

Heeft u nog vragen? Neemt u dan contact op met de Omgevingsdienst Noord-Holland Noord (OD NHN) via 088-10 21 300. Wij verzoeken u hierbij het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

<P.M.>

Rechtsbescherming

<P.M.>

Bijlage:

1. AERIUS-berekening gebruiksfase 2022 met kenmerk RTrg3TUjaobA, 19 oktober 2021
2. AERIUS-berekening gebruiksfase 2023 met kenmerk S5Ebm152nzSp, 4 oktober 2021
3. Overzichtstekening containerterminal

Afschrift naar:

Gemeente Zaanstad
Havenbedrijf Amsterdam
Pieters Bouwkunde
Arcadis

Bijlage 3 Overzichtstekening containerterminal CTVrede op bedrijventerrein Hoogtij